

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIV. Die Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Mortif.

eminebat. Triennio toto è ferreis ca-
tenulis contextum , ut sic dicam cili-
cium, illi pectus, & latera quā punge-
bat, quā lacerabat, quippe arctè ad-
strictum. Ad nocturnam quietem ve-
stibus non detractis , rudi se sacco
inuoluebat. Aegrè quidem , at obe-
dientiæ amore tandem illi tertio ex-
tremi morbi die persuasum est, ut fer-
ream illam seu loricam voces seu cili-
cium, exueret. Verum adē illud sese
in carnem penetrarat ut ferreis , alijs
que adiumentis fuerit opus ad illud

conuellendum. Pridię dixit, se postri-
die moriturum. Ad exequias Religiosi
omnes qui Moryca fuere conuenēre,
cum conferta vi multitūdinis, ad con-
spectum elati cadaueris lacrymazę;
cuius mansuetudo & pietas per ipsum
decennium illius abunde spectata erat.
Cadauer ne direptis vestibus planè
nudarerur in sacrarium debuit depor-
tari. Laus eius è concionatorum ore
per pulpitā latè audita : & fama fuit,
Deum eius nomine imploratam opem
non vni præstitisse.

XIV. DIE MARTII.

P. ANTONIUS LOPEZ.

Hispanus
Occisus in
Hisp. 1579.
zstat. 16.
Soc. 6.

Fidelis.

Examen
particul.

Ræstans illi ingenium , & virtus
ingenio nihil minor. Accium(vul-
go Guadix) prosector, ut sacerdo-
tio initiaretur , posteaquam hoc die
feliciter est inaugurus , Granatam
redux ad aquas candidas cum 4. alijs
Religiosis , à Morib[us] grassatoribus,
seu Mauriscis concisus & internectus
est. E sacris, quas abstulerant vestibus
postea agniti grassatores cùm se inter-
suos iactarent, tenti , & supplicio affe-
cti sunt , fassí primū , ea ex quibus
manifesta est conjectura eos ad illam
innocentium cœdem non tam lucri
amore , quām odio Christianæ Reli-
gionis permotos, Adeoque ille primo
Sacerdoti; sui die diem vitæ supre-
num inuenit. Cadauera vulneribus
fœda non poterant aliud ab alio in-
ternosci. Antonius tamen noster ex
eo est agnitus , quod penes illum re-
pertæ sint examiniis quod perticulare
vocamus , tabellæ , seu libellus cum
notis; quo signo quod ex Societate es-
set facili argumento patuit: & condi-

tus est Granatæ , hac etiam supremâ
laude ornatus , quod per iter quoque
in examiniis particularis accuratione,
ad finem usque constans persistisset.

P. VALERIUS REGINALDVS.

H[abitu]m loco rusticani ortus nata-
libus , iagenio tamen , & virtute
illos nobilitauit. Post Philosophiæ
cursum laudatè planè quater , aut
quinquies docendo emensum, Theo-
giām moralem plusquam 20. annis
docuit, celebritate ordinariam super-
gressa; cùm tamen ille unicus timeret
ne à libris quos edidit , Societas ali-
quid obscurioris notæ acciperet. Suas
laudes declinabat serid : & moriens
nescio cui , aliquid quod in eius lau-
dem vergebat dicenti , dixit, ne se his
mulcerent: nec viuum se laudari vel-
le, nec mortuum : id unum se petere,
ut laudum loco , lacrymas à Deo sibi
flagitarent , & impetrarent , quibus
peccata sua elueret. Se de post fœtates
assumptum: eoq[ue] omni loco , & hono-
re indignum. Totum extremi morbi

Burgundus
Dolz. 4.
Mar. 614.
zstat. 80.
Soc. 50.

Humilitas.

S 2 tempus

tempus partitè audiendæ patientis Christi historiæ impedit; cui dedicabat si quo posset se laxamento priuare, ut flosculis qui offerebantur. Cum valeret; ad portam vocatus non prius ad conclave redibat quam Christo in Eucharistia salutato; ita decere dicens, ut seruus iniussu Domini sui nihil faciat. Magna de illo apud Religiosos, aliosque bonitatis opinio fuit: & verò habuit nescio quid efficacitatis eius & vita, & oratio ad homines permouendos.

P. VIRGILIUS CEPARIUS.

Italus Ro-
mæ. 14. Mar.
1631.

Exhortatio.

Spiritus S.

CVM Rector esset Florentiæ, fuit Confessarius Beatæ Mariae Magdalena de Pazzis Carmelitanæ, quæ de illo Patres domi in exhortatione pro more alloquente absens in cœnobio dixit cuidam Sanctimoniali Novitiz: Quid putas quod nunc faciat P. Rector? Illâ verò dicente; illum forte orare; adiecit. Non orat; sed loquitur Patribus de tali argumento (& dixit exhortationis materiam) & Spiritus Sanctus illi format in ore singula verba quæ profert. Postridie interrogatus Rector id quod erat respondit; & collatis temporibus deprehensum est Magdalenam vera dixisse. B. Aloysij, & postea Ioannis Berchmanni vitam scripsit, magno planè operæ pretio. Fuit in officio suo diligens, in gubernandis animabus peritus, virtute solida tam in se quam in alijs perficitè ac flagranter prouochendæ magnopere addictus. Etiam tenerior pietas in eō fuit eximia, cuius præclaros igneulos legi in manus er. quodam illius libello quem ille exercitum quotidianum vocat. Sunt in illo nobiles, ac solidi, & selecti contritionis, fidei, spei, & charitatis actus, quos ipse meditatè concepit, & adnotauit. Sunt in illo prodie mortis, & de cultu Angelorum, atque Sanctorum pulchra non paucæ. Cum Recineti anno 1584. viginti annos tuic natus humaniores disciplinas eraderet iuuentuti, singulari erga sanctas in cœlo Virgines pietate accensus, illas per modum aspirationum, seu Litaniarum, in menses annumque digestæ, quotquot è Martyrologio vel aliquo nancipitorum, ut illarum opem imploraret; sanctis mulieribus etiam postea in catalogum relatis. Ibidem post egregias pro sacri apparitione industrias, præscribit sibi coronam B.V. B.V. quotdie post prandium recirandam: & varias corollas minores ad Sanctos *Sancti* ac Sanctas. Tum Litanias Lauretanæ, de SS. Sacramento, hymnos Eucharisticos. *Veni S. Spiritus, & emitte calitus* &c quam Prolam Roberti Regis Galliæ esse ait. Et plura similia ad Spiritum Sanctum, cum Jubilo S. Bernardi, planctu B. Virginis, ac Petri Damiani hymno de gloria paradisi, quæ omnia ille ad suos usus, & suavia priuata sua pietatis incitamenta conscripsit.

XV. DIE